

Chúng ta, từ lúc nhỏ đến giờ, chắc hẳn đã từng nghe ai đó bàn về Tâm. Mà khi nghe đến Tâm ta chỉ có

Có rất nhiều người thuyết nói về Tâm nhưng ở đây chúng ta chỉ luôn bàn về chữ Tâm theo quan điểm Nhà Phật. Theo quan điểm Nhà Phật thì cho rằng khi nói đến chữ Tâm là đang nói về "Chân Tâm". Và để đạt tới cái gọi là "Chân Tâm" ta phải bỏ đi cái phần "vọng tâm" (khí lên những vọng niệm, những tham lam, sân hận, si mê...).

Thực ra, bản chất của Tâm chúng ta là thanh tịnh, tự nhiên. Cái "Tâm Năng" của chúng ta có thể tỏa sáng giống như ánh sáng mặt trời vậy (nhà Phật gọi là Phật tính), mọi người chúng ta ai cũng có Phật tính (Tâm làm chủ không bị ngoại cảnh tác động, không phân biệt, luôn sáng suốt...) nhưng do vô minh, do ham muốn, do phiền não nên chúng ta mãi trôi lăn trong sinh tử luân hồi.

Tâm của chúng ta nó chủ yếu, rất khó để yên. Và để nhiếp Tâm, thu phục Tâm là một việc làm rất khó đòi hỏi một quá trình rèn luyện, tu tập nhưng không có nghĩa là chúng ta sẽ không bao giờ làm được. Nếu chúng ta quyệt tâm (luôn kiên định) thì không có gì ngăn cản được chúng ta. "Tâm tích Phật lòng thành cũng Phật, Phật tích Tâm Phật ở trong lòng".

Tại sao ta phải nên tìm hiểu về Tâm, và vai trò của "Chân Tâm"?

Thực tế thì, Tâm là căn bản của vạn năng và cũng là nguồn gốc của vạn ác, có thể đưa chúng ta đến con đường chính đạo cũng có thể đưa chúng ta đi theo con đường tà đạo. Thánh nhân hay ma quỷ đều do Tâm mà ra.

"Tâm sinh các pháp thế gian do tâm diệt các pháp thế gian Muôn ngàn nghiệp
chúng sinh do tâm
cũng do tâm mà diệt nghiệp".

Rồi

Trong những ngày hè này, vì cái gì Tâm luôn tĩnh lặng, sáng suốt, an lạc là một việc làm rất khó. Bởi vì, chúng ta đang sống đang tiếp xúc với xã hội này, mà xã hội thì luôn luôn vọng động và lôi cuốn con người vào guồng máy vật chất. Mọi chuyện dù lớn hay nhỏ đều tác động ít hay nhiều đến với chúng ta.

Có đôi lúc chúng ta cảm thấy mệt mỏi và khi hoàn cảnh đưa đẩy ta bàng hoàng nhìn ra, hình như mình đã không còn là mình và mọi chuyện đang không nằm trong tầm kiểm soát của mình nữa. Nhưng lúc bấy giờ nếu không vững tâm thì thất bại là tại họ. Ta sẽ có những sai lầm, mà thời gian thì không bao giờ trở lại để sửa những sai lầm.

Tựa khi Phật còn tại thế thì Phật đã từng nói: thế gian mà chúng ta đang sống có 5 thứ ác trược, đó là: (1) kiêu mạn trược (kiêu mạn, đố kỵ, đố kị, đố kỵ), (2) phiền não trược (không được an vui, luôn lo lắng, phiền não), (3) mạng trược (thể mạng ngắn ngủi), (4) kiêu mạn trược (chê bai không tin chính pháp), (5) chúng sinh trược (con người không có đức hạnh). Nên vì vậy luôn rèn luyện tâm hạnh để đạt đến cái chân - thiện - mĩ là yêu cầu cấp thiết.

Vậy chúng ta cần phải làm gì để giúp cho Tâm mình trở về với Phật tính của mình?

Con đường chơn nhất không đâu xa. Đó chính là tìm về với Phật tính của mình. Đó là con đường tu giới, đức hạnh, tu. Con đường tu tập theo chính pháp, chơn pháp môn phù hợp và :

"Đức ác làm lành giúp tâm hồn cho trong sạch đó chính là Phật Pháp".

Tựa trái tim tôi muốn gửi đến các bạn hãy luôn là mình bạn nhé. Và hãy tìm ra Phật Tính của mình. Trược như khó khăn, thử thách của cuộc đời này chúng ta hãy mạnh mẽ lên, luôn giúp cho Tâm mình luôn an lạc, thanh tịnh, đức hạnh phiền não. Và hãy luôn tha thiết cho người khác để chúng ta luôn cảm thấy thanh thản và nhẹ nhàng.

"Còn gặp nhau thì hãy vui
Chuyện đời như nước chảy hoa trôi
Là danh như bóng mây
chìm nổi
Chỉ có tình
thường đời là đời".

Và chúng ta hãy là một viên đá nhỏ, trong vô số viên đá khác, để chung góp xây dựng Tổ Bì; sẽ là một tia sáng nhỏ trong vô số tia sáng khác, để cùng nhau nêu cao lên Phật dạy, để đem lại hạnh phúc và giác ngộ cùng khắp cho tất cả mọi loài.

(Nguyen ptn)